

Festivalul de Creație Literară „Extemporal la viitor”, organizat de Fundația Culturală „Georgeta și Mircea Cancicov”

Membri ai Ansamblului Folcloric „Privighetorile Zeletinului”

și laureați ai festivalului

Viata

periodic de atitudine, cultură și informație

Anul XXI • Nr. 473

Iunie 2015

• Serie nouă • 12 pagini

• Lei: 2

băcăuană

Director: Victor Munteanu

Pof. GABRIEL STAN

Pag. 3 - 10 - 11

„(...) Washingtonul va asigura finanțarea *Centrului „American Corner Bacău”*, cel puțin până la finele anului 2016. (...) Dar Ambasada SUA susține financiar și *Centrul Regional de Resurse pentru Educația Civică*, care funcționează în cadrul instituției noastre din anul 2003, și sub auspiciile căruia, în anul școlar 2014 - 2015, au fost organizate 77 de activități, în parteneriat cu diferite instituții de învățământ și cultură din țară și străinătate, la care au participat 5.721 de elevi, studenți și profesori...”

Director al Casei Corpului Didactic „Grigore Tabacaru” Bacău

„E timpul să-l încetăținem pe Mircea Cancicov”

Pag. 8 - 12

Despre avva Ioan Gătu de la Calciu

Pag. 5

Catinca Popescu - 0 viață consacrată picturii naive

Pag. 6

Unde ne sunt ecologistii?

Pag. 8

Dacii nu au fost romanizați niciodată

Pag. 2

Declarații fabuloase făcute de un arheolog german

Pag. 6

Biblioteca Vaticanului confirmă: Dacii nu au fost romanizați niciodată, dacii erau strămoșii romanilor conduși de Traian

Miceal Ledwith, confident al Papei Ioan Paul al II-lea și omul care a avut acces la toate documentele secrete

din biblioteca Vaticanului, a făcut recent o afirmație care a șocat lumea academică și nu numai. El a declarat că

latina cultă se trage din limba română străveche, nu invers, cum se credea până acum!

Ceea ce afirmă acum oamenii de știință și istoricii din Occident, dar și cercetătorii de la Hamburg, care au prelevat AND-ul unor morminte străvechi de pe teritoriul Daciei, că românii sunt urmașii dacilor, ramura nordică a tracilor, este tot mai evident și devine un curent istoriografic autentic.

El a declarat că latina cultă se trage din limba română străveche, nu invers, cum se credea până acum! Într-un interviu acordat postului de televiziune TVR Cluj, Miceal Ledwith, fost consilier al Papei Ioan Paul al II-lea, unul din oamenii care au avut acces la cei 230 de kilometri de rafturi cu cărți din arhiva bibliotecii Vaticanului și fost membru al Comisiei Teologice Internaționale, a făcut o declarație șocantă: „Chiar dacă se știe că latina e limba oficială a Bisericii Catolice, precum și limba Imperiului Roman, iar limba română este o limbă latină, mai puțină lume cunoaște că limba română, sau precursora sa, vine din locul din care se trage limba latină, și nu invers!!!”

Cu alte cuvinte, nu limba română este o limbă latină, ci mai degrabă limba latină este o limbă românească. Așadar, vreau să-i salut pe oamenii din Munții Bucegi, din Brașov, din București. Voi sunteți cei care ați oferit un vehicul minunat lumii occidentale (limba latină - n.r.)”.

În general, istoricii români au mers pe pista falsă a cercetărilor făcute de școala Ardeleană că dacii au fost exterminați de romani și noi suntem latini puri. Sigur, în perioada interbelică, curentul acesta latinist, mai mult politic decât științific, a fost atenuat, sub influența lui B. P. Hașdeu, de istoricii Giurescu, Iorga sau P. P. Panaitescu, care au presărat și elemente dacice de continuitate și chiar o importantă influență slavă. A fost comod pentru istoricii români să susțină continuitatea latină și originea romană a românilor din considerente politice, pentru a avea un loc important în Europa, iar românii ardeleni oprimați să aibă drepturi egale cu ungurii și austriecii în Transilvania.

În anii 90, la facultatea de istorie a UBB am susținut în scrieri și seminarii elementul etnic major de origine dacică a românilor în dauna celui latin. Eu eram un adept al teoriilor lui Nicolae Densușianu și Vasile Pârvan și chiar editasem celebra carte a lui Nicolae Miulescu, *Dacia - țara Zeilor*, ce susținea originea dacă a românilor și chiar că limba geto-dacilor era înrudită cu latina, astfel explicându-se de ce Traian vorbea, conform imaginilor de pe *Columnă*, cu dacii capturați fără translator.

Pentru susținerea acestor teze am fost

ostracizat la UBB. Era moda atunci ca noi, românii, să fim latini, slavi, mongoli, cumani sau avari, numai români NU. Bineînțeles, colegii mei, adepții teoriei cumane, slave și maghiare la baza originii poporului român, erau repe-

Într-un interviu acordat postului de televiziune TVR Cluj, Miceal Ledwith, fost consilier al Papei Ioan Paul al II-lea (foto), unul din oamenii care au avut acces la cei 230 de kilometri de rafturi cu cărți din arhiva bibliotecii Vaticanului și fost membru al Comisiei Teologice Internaționale, a făcut o declarație șocantă:

„Chiar dacă se știe că latina e limba oficială a Bisericii Catolice, precum și limba Imperiului Roman, iar limba română este o limbă latină, mai puțină lume cunoaște că limba română, sau precursora sa, vine din locul din care se trage limba latină, și nu invers. Cu alte cuvinte, nu limba română este o limbă latină, ci mai degrabă limba latină este o limbă românească.

Așadar, vreau să-i salut pe oamenii din Munții Bucegi, din Brașov, din București. Voi sunteți cei care ați oferit un vehicul minunat lumii occidentale (limba latină - n.r.)”.

Cu alte cuvinte, teoria conform căreia romanii au cucerit o parte din Dacia, iar dacii, inclusiv cei din teritoriile necucerite de Roma, și-au abandonat limba strămoșilor lor și au început să vorbească latina e falsă. Conform declarației lui Ledwith, la întâlnirea lor cu romanii, dacii nu au avut nevoie de traducători: vorbeau deja limba din care se născuse chiar latina. Din această perspectivă, românii apar drept unul și același popor cu dacii, continuatorii direcți și legitimi ai acestora. Mai mult, ar rezulta că și romanii ar fi fost neam tragic. Menționăm că Miceal Ledwith este o personalitate irlandeză care nu are interese personale în România. De asemenea, reamintim că Papa Ioan Paul al II-lea a spus, cu ocazia vizitei în țara noastră, din anul 1999, că România este „Grădina Maicii Domnului”. În această ordine de idei, se pune întrebarea: ce știu cei de la Vatican despre noi, iar noi habar nu avem?

Genetic, nu ne-am schimbat de 5.000 de ani, suntem tot dacii

Un studiu de paleogenetică, realizat între anii 2003-2006, a arătat că, genetic, suntem dacii, iar teoria latinizării făcute de Imperiul Roman este falsă.

Studiul, realizat de dr. Georgeta Cardoso (foto), specialist în genetică, cu sprijinul Universității din Hamburg, Germania, a pornit de la țesuturi osoase recoltate din peste 20 de situri arheologice din România, de la un număr de 50 de indivizi aparținând populațiilor care au trăit aici cu 5.000 de ani în urmă.

Datele genetice obținute au fost comparate cu cele ale românilor de astăzi. Concluzia a fost că între actuala populație a României și cele care au trăit pe teritoriul acestei țări cu 5.000 de ani în urmă există o clară înrudire genetică, iar fondul de bază dovedește continuitatea și legătura strânsă cu populația străveche, adică cu dacii, ramura nord-dunăreană a marelui neam tragic.

de răsplățiți de Marga și profesorii de la UBB

cu burse în străinătate și invitații la conferințe naționale și internaționale, pentru a se susține tot felul de teze sorosis-te.

De dragul adevărului istoric, chiar dacă am fost izolat în universitate, nu am renunțat la ideea că românii sunt urmașii dacilor, ca trunchi etnic major. Pur și simplu m-am bazat pe logica istorică simplă. **Romanii au cucerit numai circa 28% din teritoriul Daciei.**

Pe Traian nu l-a interesat decât un culoar de ocupație spre capitala Sarmisegetuza și minele de sare și aur de la Roșia Montana din Munții Apuseni, ca să-și umple tezaurul de la

Roma. Dacia lui Burebista și Decebal se întindea de la Tisa, Carpații Păduroși în Slovacia, Bucovina de nord din Ucraina de

Munții Orăștiei și Munții Apuseni. Dacii liberi au rămas în Partium, Maramureș, Tisa, Bucovina de Nord, Moldova până la Nistru - Bug și Muntenia. Deci cea mai mare parte a teritoriului Daciei a rămas în stăpânirea dacilor liberi.

Istoricul Dio Cassius (n.155 - d. 229 e.n.) descrie războaiele purtate de Daci și Romani - spunând despre Traian (conducătorul Legiunii Romane) că a fost un trac veritabil și că războaiele purtate erau fraticide (între popoare de aceeași origine). **Iar Traian, spunea înainte de a porni la luptă: „mă întorc în țara străbunilor mei”.**

Ocupația romană a durat din 105 până în 275 e.n., adică 170 de ani și numai pe un teritoriu restrâns. În consecință, cum puteau fi romanizați și să-și însușească limba latină dacii dacă numai o treime din teritoriul lor era ocupat de către romani?

Mai mult, ocupația romană a durat numai 170 de ani, cu mult mai puțin ca în Galia și Britania, iar englezii nu vorbesc o limbă latină, iar galeza se mai vorbește popular până azi în unele regiuni ale Franței rurale. **Transilvania a fost ocupată de către austrieci de la 1700 la 1918, adică 218 ani, și românii ardeleni nu vorbesc germana nici acasă și nici pe stradă, poate numai elevii de la un liceu de profil.**

Basarabienii au fost ocupați 200 de ani de ruși, dar vorbesc limba română în familie. Deci ideea romanizării Daciei ocupată teritorial numai de o treime de Roma cade și din punct de vedere al simplei logici istorice.

Tot mai evident ies la lumină cercetări științifice legate de ADN, că românii sunt urmașii dacilor. Nu va trece mult timp când curentul istoriografic al originii geto-dace a limbii și poporului român se va impune, bineînțeles cu recunoașterea unor influențe istorice latine sau slave.

Ionuț ȚENE

(sursa foto:www.descopera.ro)

azi, peste Nistru până la Bug.

În concluzie, romanii au cucerit abia o treime din teritoriul ocupat de dacii: ei controlau Banatul, o parte din Oltenia,

Ambasada americană a apreciat Casa Corpului Didactic Bacău ca fiind „un partener de înaltă calitate”

Marjorie A. Stern

- E greu de crezut că un director al Casei Corpului Didactic poate fi felicitat pentru activitatea pe care o desfășoară de statul Israel, prin reprezentantul său. Cu toate acestea, mass-media băcăuană relatează faptul că însuși ambasadorul Israelului la București, Excelența Sa Dan Ben - Eliezer, v-a felicitat cu ocazia celei de a 67 - a aniversări a Statului Israel. Cum explicați acest lucru?

- Într-adevăr, într-o scrisoare a ambasadorului este apreciată strânsa și productiva colaborare dintre noi și reprezentanța diplomatică israeliană. Este, de asemenea, remarcată contribuția și implicarea mea directă, în calitate de director al Casei Corpului Didactic Bacău, în organizarea unor activități cu caracter educațional și civic, care încurajează combaterea extremismului, discriminării, intoleranței, rasismului, xenofobiei și antisemitismului. Îmi face plăcere și, totodată, mă onorează să constat că Statul Israel apreciază și consideră drept esențială educarea generațiilor următoare în spiritul acceptării diversității și promovării toleranței.

- La celebrarea a 57 de ani de cooperare și dezvoltare internațională a Israelului, evidențiindu-se programele educaționale, instituția dumneavoastră a fost felicitată și de Ministerul Afacerilor

„Predarea Holocaustului în școlile din România” - o inițiativă de pionierat la nivel național

Externe al Israelului, prin Ambasada Israelului de la București.

- Acest lucru nu s-a întâmplat o singură dată. Permanent am militat pentru dezvoltarea unor proiecte menite să contribuie, într-o manieră pleneră, la afirmarea internațională a noului mediu educațional din România, inclusiv programele educaționale referitoare la rasism, xenofobie, antisemitism, extrem-naționalism, intoleranță religioasă, antiislamism și antiamericanism. Recentul mesaj al ambasadorului israelian, aprecierile și recomandările acestuia, consacră această situație. Așadar, nu pot decât să-mi exprim satisfacția că aceste inițiative primesc confirmări importante, care consolidează colaborarea multivalentă dintre România și Israel.

- Iată că ați fost felicitat și de Ambasada SUA...

- Instituția noastră a promovat un set de programe culturale și educaționale reprezentative, prin Centrul „American Corner Bacău”, Centrul Regional de Resurse pentru Educația Civică și prin Centrul Regional pentru Studierea Holocaustului. În acest context, Ambasada americană, printr-o scrisoare de felicitare semnată de Marjorie A. Stern, Cultural Officer al Ambasadei SUA la București, ne-a transmis sprijinul acesteia pentru proiectele desfășurate de noi, în parteneriat cu reprezentanța diplomatică americană, considerând că tematica lor este de maxim interes pentru profesorii români și elevii lor, dar și pentru băcăuani, în general. Totodată, Marjorie A. Stern afirmă că ace-

ste programe servesc promovării principiilor democrației și dezvoltării mediului educațional românesc, atât în context multicultural, cât și intercultural. Mai mult chiar, ea își exprimă convingerea că, și în viitor, aceste activități, inițiate de noi în parteneriat cu americanii, se vor dovedi de un real succes, apreciind profund complexa cooperare.

- Presa a consemnat faptul că diplomatul american a afirmat că Ambasada SUA, prin efortul dumneavoastră personal, a stabilit o colaborare excelentă cu C.C.D. Bacău, instituție

multe ori ați avut inițiativa în organizarea lor, ca răspuns la necesitățile educaționale identificate în județul nostru.

- În mod excepțional, Ambasada SUA înțelege să sprijine și financiar

de vorbă la o cafea cu Prof. GABRIEL STAN, Director al Casei Corpului Didactic „Grigore Tabacaru” Bacău

pe care o consideră „un partener de înaltă calitate”. Așadar, în opinia sa, Ambasada SUA a desfășurat multiple programe educaționale, al căror succes se datorează profesionalismului echipei C.C.D. și implicării dumneavoastră directe. De cele mai

proiectele, situație care contribuie în mod decisiv la derularea lor. Acum noi implementăm proiectul English Access Microscholarship Program, care presupune instruirea gratuită în tainele limbii engleze, dar și a civilizației și culturii americane a 22 de elevi din județul Bacău, ce provin din medii defavorizate.

- În anul 2013 ministrul Educației Naționale a semnat, la Departamentul de Stat de la Washington și la Departamentul Federal al Educației din SUA,

continuarea Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul României, privind schimburile educaționale și academice administrate de Comisia Fulbright Româno - Americană, iar, la Memorialul Holocaustului (U.S.H.M.M.), a fost parafat un nou memorandum interguvernamental, referitor la promovarea educației despre Holocaust în școlile din România, dumneavoastră fiind implicat activ în ambele proiecte.

Cum ați ajuns la un asemenea rezultat?

- Ca să înțelegeți cum s-a ajuns până aici, am să vă spun că, în ultimii 11 ani, instituția noastră a desfășurat mai multe activități în această direcție, printre care programul de formare continuă „Rasism, xenofobie, antisemitism-probleme educaționale; Holocaustul”, organizat în premieră națională și absolvit de 130 de profesori de istorie și științe sociale, proiectul educațional „Israelul azi. Situația din Orientul Apropiat”, la care au participat deopotrivă elevi și cadre didactice și care va continua printr-un parteneriat cu școlii din Israel, și, nu în ultimul rând, o serie de întâlniri emoționante cu supraviețuitorii ai Holocaustului.

În acest an am organizat, din nou, în parteneriat cu Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România - „Elie Wiesel”, programul de formare continuă „Holocaust, combaterea rasismului și discriminării”. Cursul, de o complexitate și cu tematică deosebită, a avut ca invitat special pe Marjorie

A. Stern, care a susținut în fața publicului băcăuan prelegerea cu titlul History of Anti-Semitism in the US.

Un alt proiect american de succes, desfășurat la Bacău de C.C.D., este Centrul Educațional Fulbright, înființat în urmă cu nouă ani, însă colaborarea cu instituția noastră datează de peste zece ani. Participanții la activitățile organizate în cadrul acestui proiect au beneficiat de programul International Study in the USA, în cadrul căruia elevii, studenții și cadrele didactice au primit informații extinse despre sistemul american de învățământ, programele de studii în colegiile și universitățile americane, proceduri și aplicații, precum și despre cerințele de admitere și sursele de finanțare. Ca atare, aceștia au avut ocazia să afle cum se construiește succesul academic și profesional în cele mai bune universități din SUA, în condițiile în care peste 3000 de studenți din România studiază acum în Statele Unite. Activitățile susținute la Bacău de Comisia Fulbright din România, precum și suporturile de curs oferite participanților au fost gratuite, iar programul de burse Fulbright este sponsorizat în proporție de 70% de Guvernul Statelor Unite și de 30% de Guvernul României.

În asemenea condiții și încă în multe altele - am ajuns ca Ambasada americană să ne aprecieze ca fiind drept „un partener de înaltă calitate”, după cum ați amintit mai înainte.

Victor MUNTEANU
(Continuare în pag. 11)

Canonizarea Marelui Voievod Mihai Viteazul?

Apasă o suferință pe conștiința românilor, anume aceea că se face prea puțin pentru venerarea martirilor neamului. Deoarece, fără cunoașterea adevărului istoric și a sfinților români, nu se va trezi în noi conștiința de sine.

Desigur că, dintre toți martirii, chipul voievodului Mihai Viteazul are o aură unică. Un asemenea curaj, de a înfrunța în același timp **trei imperii**, îl întâlnim la puțini dintre voievozii noștri. Poate că dacă Apusul era vrednic și ar fi înțeles imperativul momentului, Mihai ar fi eliberat Constantinopolul de musulmani. Faptele Marelui Voievod sunt rodul iubirii de țară și covârșesc printr-o vitejie rarisimă. De aceea, în aceste vremuri de rătăciră, se impune reînvierea trecutului național. Faptul că trupul său fost găsit după 400 de ani este o dovadă că Domnul dorește să ne trimită un semn prin care să înțelegem măreția actului Unirii săvârșit de Mihai Viteazul.

Dar iată părerea părintelui **Iustin Pârnu** despre canonizarea Voievodului Mihai: „Iată că s-au descoperit acum, într-un sat din Teleorman, aceste oseminte, fără cap, galbene și frumos miroitoare. Nu știu dacă sunt ale lui Mihai Viteazul, dar sunt câteva argumente ce ar demonstra că ar fi cu adevărat ale domnitorului. E important faptul că s-au găsit într-o mănăstire, Plăviceni îi zice acum, ridicată de doamna Stanca, soția lui, cu hramul Sfântului Arhanghel Mihail, ocrotitorul ceresc al domnitorului. Se spune că această biserică îi era dragă domniței, deoarece din alunul în care s-a adăpostit odată de turci, scăpând de la moarte, a construit sfânta masă, unde se află altarul acestei biserici. Ei bine, în curtea acestei mănăstiri, părinții cu muncitorii de acolo au observat cum se surpa pământul într-un loc unde ei făcuseră un foc. Săpând puțin, pământul s-a scurs ca într-o

clepsidră și s-au descoperit niște cărămizi ce alcătuiau un zid ce împrejmuiu niște oseminte, sfinte moaște, din care, în timpul liturghiei, izvorăsc bună mireasmă.

Acum sperăm că se vor face cercetări pentru a verifica dacă sunt sau nu ale voievodului Mihai, acele sfinte moaște”.

Părintele Iustin nu avea nicio îndoială în privința sfințeniei Voievodului. Mai mult, aprecia că dacă nu exista momentul Unirii de la 1600, înfăptuit în urma victoriei de la Șelimbăr, Ardealul sigur nu era acum al nostru. Desigur, ca orice om supus erorilor, Voievodul a făcut o greșală enormă, care a regretat-o și a conștientizat-o, însă era prea târziu. Mihai lăsase poporul român din Ardeal încă sub opresiunea nobililor unguri. Iată ce spune Nicolae Bălcescu în această privință: „Deși, încă apăsând poporul sau nefăcând nimic pentru dânsul, el îi depărtase inima de la dânsul, dar poporul, în care sentimentul național vecinic și curat trăiește, era încă gata a se scula la chemarea lui. Când însă Mihai se hotărî a o face era prea târziu”.

Trădarea mișlească a nobililor unguri, care s-au aliat cu generalul Basta, a condus la dezastrul de la Mirăslău. Au mai trebuit 250 de ani până la ocazia istorică de la 1848 - 1849, avându-l în centru pe **Avram Iancu**, cel ce a convins Europa că Țara a Ardealului aparține de facto și de jure românilor. Dar, fără lumina personalității lui Mihai Viteazul, Unirea Ardealului cu România nu ar fi fost luată în seamă de mereu vicleana și trădătoarea Europă Apuseană.

Să mai adăugăm, în final, că mitropolitul **Nestor Vornicescu** a propus canonizarea lui Mihai Viteazul, dar dosarul se află încă pe masa Sfântului Sinod, fără răspuns.

Cel mai terifiant masacru al Statului Islamic, cu sute de morți – mărturii și imagini care-ți taie răsufarea

Militanții Statului Islamic au dus în mijlocul desertului **600 de prizonieri creștini**, șiiti și yazidi, i-au aliniat de-a lungul unei râpe și i-au executat. Informația apare într-un raport publicat al *Human Rights Watch*, relatează *Business Insider*, care a prezentat imagini de la câteva masacre asemănătoare comise de ISIL. Prizonierii au fost luați dintr-o închisoare controlată de jihadiști și au fost forțați să se numere singuri. Ingenuncheați, de la primul până la ultimul, au strigat numărul care le corespundea. Apoi extremiștii au deschis focul asupra lor cu mitralierele.

Reprezentanții *Human Rights Watch* susțin că au stat de vorbă cu nouă supraviețuitori ai masacrului, care au povestit momentele cumplite prin care au trecut. Ei au mărturisit că au reușit să scape cu viață pentru că s-au rostogolit în râpă și s-au prefăcut că sunt morți sau au fost acoperiți de cadavrele altor prizonieri, care au căzut peste ei.

Înainte să fie uciși, ostaticii au fost selectați dintr-un grup de **1.500 de persoane**, alinate în funcție de religie. Un supraviețuitor și-a amintit că un lider ISIL a spus că „*sunniții trebuie să stea într-o parte. Șiții, kurzii și yazidi trebuie să stea în altă parte. Dacă descopăr vreun siit printre sunniți, îi voi tăia capul cu o tablă*”.

Apoi, bărbații au fost interogați în legătură cu religia lor, numele, orașele de proveniență și alte detalii de acest fel. Martorii au specificat că în jur de 100 de

prizonieri șiiti s-au prefăcut foarte bine că sunt sunniți și au scăpat de execuție.

Ulterior, prizonierii șiiti, kurzi, creștini și yazidi au fost perchezionați. „*Ne-au luat absolut totul - bani, ceasuri, inele, documente de identitate. În momentul în care ne-au luat toate bunurile, mi-am dat seama că ne vor ucide*”, a povestit unul dintre supraviețuitori.

Prizonierii nu au primit mâncare sau apă timp de 24 de ore, însă, în drum spre desert, militanții Statului Islamic au promis că le vor da alimente și ceva de băut la destinație. Când au ajuns, jihadiștii le-au spus: „*Veți primi apă în ceruri*”.

Bărbații au fost apoi puși să stea în genunchi, în linie, de-a lungul unei râpe de circa trei metri adâncime, și să se numere singuri. Fiecare prizonier a fost forțat să „*ridice o mână și să rostască un număr*”.

După numărătoare, militanții islamisti, unii dintre ei foarte tineri, au decis că împușcarea este cea mai bună metodă de execuție. „*Înainte să înceapă să tragă, i-am pupat pe ambii bărbați de lângă mână, pentru că știam că voi muri. După ce ne-am spus adio, am luat în mână fotografia fiicei mele și am pupat-o, apoi l-am rugat pe Dumnezeu să mă salveze pentru ea, pentru că nu mai am pe nimeni altcineva*”, a mărturisit un supraviețuitor.

Între 30 și 40 de persoane au supraviețuit runde de împușcături, însă multe au murit mai târziu, încercând să iasă din râpă. După ce au plecat militanții ISIL, cei care au rămas în viață au fugit.

Televiziunile din România și adevărului despre prigoana creștinilor

Televiziunile românești par a fi de partea teroriștilor musulmani **pro-Morsi**, nu de partea creștinilor, așa cum ar fi normal. Acestea pun accentul pe intervenția armatei din Egipt uitând să spună că armata îi atacă pe teroriștii din **Frația Musulmană**, barbarii care au de-

clanșat destabilizarea statului și prigoana creștină. Ce-ar trebui să facă armata atunci când are de-a face cu niște animale barbare, turbate, însetate de sânge?

Televiziunile n-au scos nicio vorbă atunci când teroriștii sprijiniți de Vest

Ați văzut cumva pe vreun canal tv românesc prigoana cumplită la care sunt expuși creștinii din Egipt? Ați văzut cumva cum sunt arse bisericile creștine din Egipt și cum sunt omorâți creștini nevinovați? Ați văzut vreo știre pe vreun canal tv românesc din care să reiasă că autorii masacrelor din Egipt sunt teroriștii din Frația Musulmană, organizație sprijinită de Bruxelles și Washington?

distrugeau totul în cale. Atunci funcționa planul pus la cale de Vest. Când armata a început să facă ordine televiziunile (de la noi și de aiurea) au sărit imediat: **ce-aveți cu bieții teroriști?**

Taximetrist omorât în plină stradă de teroriștii **pro-Morsi** pentru că avea o cruciuliță pe bordul mașinii (Alexandria, Egipt).

Papa se face ca plouă, însă, nici capii Bisericii Ortodoxe nu au avut poziții prea clare vizavi de prigoana creștină din Egipt. Cum se explică această tăcere ciudată?

Iată, pe net și Facebook imagini și filmulețe înfiorătoare în fața cărora niciun om civilizată nu poate rămâne impasibil. Creștini cărora li se taie capetele, fete și

femei violate numai pentru că sunt creștine, biserici creștine arse și multe alte orori.

Unele din aceste imagini sunt atât de crude, încât nici nu pot fi postate. Într-una dintre ele, unei fete de 23 de ani i-a fost înfiptă o cruce de lemn în inimă!

Care este, de fapt, adevărul? Televiziunile, cumpărate de pro-globaliști, și-au pierdut din ce în ce mai mult credibilitatea. Acestea fac jocurile UE și ale altor cercuri oculte. Internetul a devenit unica sursă de informare reală. Cautati pe internet adevărul despre ceea ce se întâmplă în Egipt, uitati de televiziunile globaliste.

(Sursa: Internet)

Despre avva Ioan Guțu de la Calciu

care a viețuit 70 de ani în aceeași chilie de la Colciu, din Sfântul Munte

Foto: Hariton Lavriotul

Părintele **Dionisie Ignat** spunea despre avva **Ioan**: „A venit la Muntele Athos în 1926. Părinte duhovnicesc i-a fost părintele **Ilie**, dar în scurt timp bătrânii au murit (**Ilie Vulpe**, **Gherontie**, **Paisie** și **Eftimie**) și el a rămas singur timp de aproape 20 de ani. Noi am trăit cu părintele **Ioan** ca frații: nu era nici o deosebire între cele două chilii ale noastre. Toate sărbătorile și toate praznicele mari veșnic le-am făcut la un loc. Părintele **Ioan Guțu** a fost un călugăr din cei buni, foarte osârduitor... Și foarte strict cu viețuirea sa monahală. Au încercat și alții să locuiască cu el, dar n-au fost în stare. Era doar preot, nu și duhovnic. De când a murit ultimul părinte duhovnicesc din chilie, din smerenie, el nu a mai

slujit niciodată... A fost un om bun”.

Avva Ioan era de obârșie din Basarabia și s-a născut la Popești, în regiunea Soroca, în 1906. Iubitor de Dumnezeu, a plecat la 19 ani în Athos și a rămas acolo, în aceeași chilie de la Colciu, 70 de ani, până s-a mutat la Cer. N-a ieșit în acest răstimp decât o singură dată din Sfântul Munte, pentru oarecare treburi. A făcut ascultare și duhovnicului său **Ilie Vulpe**, dar și tatălui său, care i-a spus când l-a vizitat: „Îngrijește-te să mori aici”.

Între 1906 și 1996 (5 decembrie), timp de 90 de ani, **avva Ioan** a strâns atâta har și smerenie încât a ajuns la cea mai adâncă nevinovăție. Mare postitor - mânca din două în două zile - mare nevoitor - dormea cel mult trei ore din noapte, pe un scăunel - mare ascet și rugător - bătea metanii și când îi sângerau picioarele, la bătrânețe, iar medicamente n-a folosit vreodată. Nu vorbea mult pentru că dacă nu te foloseai de tăcerea lui, nu aveai pentru ce să-i mai ceri sfat (și adevărul este că putem lua învățătură despre smerenie, doar privindu-i chipul!). A considerat întotdeauna că „trebuie să începem cu frica de Dumnezeu și să terminăm cu dragostea pentru El. Între acestea două să punem multă smerenie și rugăciune și vom ajunge în împărăția Cerurilor”.

Pentru ostenele sale, Dumnezeu i-a dezvăluit dinainte ceasul mutării sale, așa că și-a rânduit toate treburile cu două luni înainte, și-a luat iertare de la toți frații - și de la cei din chilie Sfântului Gheorghe Colciu a părintelui stareț **Dionisie Ignat**, care l-a și împărtășit - și, la pomenirea Sfântului Sava cel

Sfânt, a trecut la cele veșnice.

Spunea părintele **Ilie** de la Colciu că, în oarecare an, nu aveau de niciunele pentru hramul chiliei. Au întins ei mreșile, dar n-au pescuit nimic. Cum era deja ajunul Sfântului **Ioan**, s-au dus cu amărăciune la avva **Ioan** să-i ceară sfat. A zis gheronda: „Mergeți la liman și aduceți peștele cel mare”.

Ar fi voit părintii să-i spună că de acolo vin, dar au tăcut și au făcut ascultare. Și dacă au ajuns la țarm au rămas mirați că au văzut venind spre ei un pește destul de mare, încât să le ajungă drept hrană pentru toți timp de două zile. Cu mâinile goale l-au luat din apa mică și au dat slavă lui Dumnezeu..

Într-un an, din cei din urmă ai trecerii prin astă lume (noiembrie 1996), avva **Ioan Guțu** s-a întâlnit cu viitorul ministru al Cultelor, **Adrian Lemeni**. Și l-a întrebat tânărul atunci: „Ce crezi părinte că ai agonisit în cei 70 de ani de rugăciune în Athos?” A zis lui bătrânul: „Am căpătat îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu”...

Părintele **Augustin**, ucenicul lui în ultimii ani, lucrând ceva la grădină cu avva, i-a spus, ușor în glumă: „Roagă-te, cuvioase, lui Dumnezeu, că ai căpătat trecere înaintea Lui, să ne trimită izvor mai aproape de chilie, ca să nu mai cărăm apa din vale”.

Atunci n-a zis nimic bătrânul, dar, spre toamnă, pe când își uitase deja vorba, a țâșnit apă limpede mai la deal de chilie, la câțiva metri de petecul lor de grădină... Tot de acolo își iau apa și în ziua de azi.

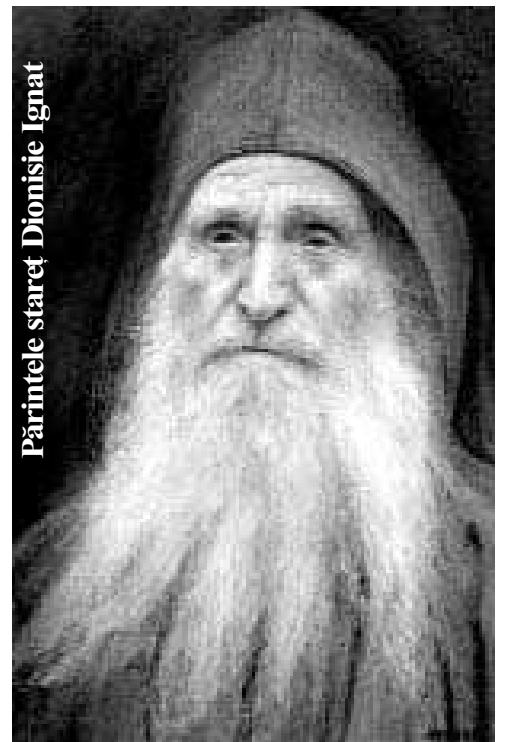
Odată a venit după cuvânt un frate grec de la mănăstirea **Vatopedu**. Și lu-

ând binecuvântare, a voit să plece, iar atunci bătrânul i-a urât „kalos taxidis pater Athanasios”. Nu era încă nici măcar monah la vremea aceea, dar când a vrut să-i spună asta, a zis către el avva: „Nu este după voia ta, ci după cum îți place Domnului să ți se întâmple!”.

Astăzi îl puteți găsi pe părintele **Athanasie** nevoindu-se în aceeași obște a **Vatopedului**.

S-a făcut pe sine neînsemnat bătrânul **Ioan**, lepădându-și voia înapoia lui, dar s-a făcut și fără griji și-n felul ăsta și-a agonisit pace și odihnea astfel și pe frați...

George CRĂȘENAN

Părintele stareț **Dionisie Ignat**

din tăcerea anonimului

■ **Lacul Cincis** este situat la o distanță de 15 km de orașul **Hunedoara**. Cu 45 de ani în urmă, autoritățile au decis ca toată populația de 150 de persoane, care locuiau în zonă să fie strămutată pentru a se amenaja un lac de acumulare.

În acest proces, au fost acoperite cu apă toate casele, două biserici și două cimitire. De atunci localnicii susțin că locul e blestemat și că se întâmplă lucruri paranormale. Animalele nu se apropie de apă, iar în timpul nopții, sufletele morților bănuie pe acest lac.

Un alt fenomen ciudat este faptul că în mijlocul unei ape stătătoare se declanșează furtuni.

În 1970, un fotbalist s-a înecat, iar trupul său nu a fost niciodată găsit, mai mult, scafandrii au vorbit că pe fundul lacului au întâlnit șerpi uriași. Mai mult, unul dintre scafandrii care s-a apropiat de cimitirul de sub apă a stat internat un an într-un spital de boli nervoase.

■ Un alt loc care ridică multe semne de întrebare este zona **Carpaților Meridionali**; este vorba de **Sușovăț**, comuna **Smeeni**, unde există o **fântână miraculoasă unde mii de oameni s-au vindecat**, perdele invizibile sub care piloții au văzut ființe străni, aparatele de

Locuri misterioase din România despre care nimeni nu are curajul să vorbească

zbor nu răspund la comenzi.

■ În podișul moldovenesc, la cea mai mare altitudine, se află localitatea **Suhuleț**, la 463 metri altitudine. Localitatea intră în istorie prin faptul că s-au prăbușit multe avioane în timpul celui de al doilea război mondial, fără să se tragă niciun proiectil. Mai mult, s-au mai prăbușit două IAR-uri și un avion sovietic. Oamenii se feresc să calce pe deal în noaptea de Paște sau de Anul Nou, când se aprind flăcări.

■ O altă zonă stranie este cea a **Ocnelor Mari**, situate la 8 km de **Râmnicu Vâlcea**. La cutremurul din 1940, biserica din localitate a fost distrusă. Au rămas două ziduri, dar, în ciuda vremii, frescele de pe ziduri au rămas intacte. Aici, la **Lacul Doamnei**, a fost punctul cu vizibilitate maximă a eclipsei din 1999. În timpul eclipsei au apărut lilieci care au zburat minute în șir haotic.

■ **Șumuleu Ciuc**, Harghita, loc de pelerinaj pentru romano-catolici este comparat cu **Fatima** și **Lourdes**.

Complexul baroc de aici cuprinde o serie de ciudățenii. Statuia făcătoare de minuni a **Fecioarei Maria** este cea mai mare statuie din Europa, făcută dintr-o singură bucată de lemn. Pietrele păgâne ale secuilor au simboluri stelare. În abație există de asemenea ceasuri solare. Pe frontispiciul capelei **Salvator**, există o inscripție care prezintă un fenomen ceresc neconvențional.

■ **Vârful 12 Apostoli** din Munții **Călimani** este cunoscut pentru stâncile megalitice cu aspect uman sau zoomorf. Unii cercetători consideră aceste statui ca făcând parte din civilizația **pelasga**.

■ În muzeul din **Gura Haitii**, care se află la poalele

vârfului, sunt prezentate relicve străni. În comuna **Tutana** din județul **Argeș** există o biserică din secolul al XVII-lea, construită de **Mihnea Turcicul**. Pe peretele exterior se află o cărămidă zgâriată înainte de ardere care înfățișează un personaj umanoid ciudat, îmbrăcat în costum de astronaut, cu cască de protecție și clești în loc de mâini. Nimeni nu a putut explica mesajul de pe această cărămidă.

■ Tot în județul **Argeș** în comuna **Cetățeni**, există un schit monahal. În stâncile de lângă schit, s-au descoperit urme de uriași imprimate în stânci. **Voronetul** sau **Capela Sixtină** a Europei de Est. Cu toate că s-au făcut cercetări cu privire la sursa albastrului de pe picturi nu s-a găsit răspunsul. La fel de misterioase sunt și anumite picturi care reprezintă care de foc sau reptile cu aripi. **Histria**, localitate în județul **Constanța**, este renumită pentru gusteri, miriapozi uriași, păianjenul văduva neagră, scorpioni și șerpi uriași. Aici a fost filmat un șarpe de doi metri care provine dintr-o specie necunoscută.

(Sursa: efemeride.ro)

„E-Motional, Bacău dance connection - 2015”

Centrul de Cultură „George Apostu” Bacău a organizat „E-Motional, Bacău dance connection - 2015” în perioada 28-30 mai, în cadrul proiectului european de mobilitate, schimburi artistice și formare profesională în domeniul dansului contemporan „E-Motional: rethinking dance”.

Joi, 28 mai a.c., la Centrul de Cultură „George Apostu” Bacău au avut loc prezentările informale prilejuite de finalizarea programelor de rezidență MAP-sharing of processes.

Unul dintre proiecte, „GLOBAL WAR(ming) exercise”, este conceput de **Natalia Wilk** (dansatoare independentă, performer) din Polonia, care lucrează în dramaturgia coregrafică cu **Luis Garcia Munoz**. Conceptual, proiectul are ca punct de plecare apa, esențială în nașterea și perpetuarea vieții, ca element al unor desfășurări epice, prin corelația între un anumit context acvatic și diferite stări asociate.

Cel de-al doilea proiect, „Heaven is just a blue disguise of hell”, este un performance duo, interpretat de coregrafa **Joana von Mayer Trindade** (Portugalia) și performerul **Bruno Senune**. Regie și coregrafie: **Joana von Mayer Trindade, Hugo Calhim Cristov**. Artiștii au propus un duel, o luptă cu contrariile acestei lumi, un joc coregrafic în care „haosul” apare ca un leitmotiv al explorării inconștientului.

A doua zi, 29 mai, tot la Centrul Apostu, a avut loc coloviuul „Dansul contemporan, încotro?”. La dezbateri au participat dansatori și coregrafi din România, Polonia, Portugalia, Franța, dar și manageri, jurnaliști, profesori: **Anca Sigartău** (manager Teatrul Municipal „Bacovia”), **Gina Șerbănescu** (critic de artele spectacolului), lector univ. dr. **Nicoleta Popa Blanariu** (Universitatea „Vasile Alecsandri”), prof. dr. **Liviu Dospinescu** (Universitatea **Laval, Quebec, Canada**) **Silvia Cazacu** (redactor la „Revista de Arte și Meserii”), **Beatrice Lăpădat** (redactor „LiterNet”), invitați ai evenimentului „E-Motional, Bacău dance connection - 2015”. Întâlnirea a fost moderată de **Gheorghe Geo Popa**, directorul Centrului Apostu.

De la ora 18.30, tot vineri, la Teatrul Municipal „Bacovia”, Centrul de Cultură „George Apostu” și-a invitat oaspeții la spectacolul „Saraiman” - o colaborare între Teatrul „Odeon” și Fundația perfoRM, ce reunește trei ipostaze artistice aparent incompatibile: dans contemporan, stand-up comedy și muzică lăutărească interpretată de Romica Puceanu. Alăturarea acestora se concretizează în invitația de a privi cu un ochi (auto)critic, cu mult umor, o temă de meditație mereu actuală, profund umană: teama de ratare.

A treia zi, pe scena Teatrului Municipal „Bacovia”, Centrul de Cultură „George Apostu” a prezentat spectacolul „Prélude”, un spectacol pentru copii și părinți, producție SILENDA (Franța). „Prélude” este un performance duo, cu **Laura Simi** și **Leo Launey**, și ia forma unui portret, a unei clipe din viață, delicată și energică asemenea unui copil. Întâlnirea cu pianista **Jeanne-Marie Golse** a oferit un dialog bogat și sensibil, o compoziție între artă și improvizație. O „luptă” fericită între dans și muzică.

„România e singura țară din Europa care își are scrisă istoria în propriul ei aur!!!”

Declarații fabuloase făcute de un arheolog german, Barbara Deppert Lippitz, cel mai mare expert în aur din Europa

Piticii culturii românești de genul unui Boia sau Patapievieci, primul remarcându-se prin faptul că îi consideră pe români un popor insignifiant în istoria și cultura europeană, fără drepturi istorice în Transilvania, iar al doilea fiind celebru prin emanații pseudointelectuale de genul „Românii nu pot alcătui un popor pentru că valorează cât o turmă: după grămadă, la semnul fierului roșu...” sau „Radiografia plaiului mioritic este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur, fără șira spinării”..., așadar, piticii culturii românești vor avea încă o ocazie să le stea vorbele în gât, cu tot cu conținutul lor filozofic, ca urmare a declarațiilor fabuloase făcute de un reputat om de știință german, doamna **Barbara Deppert Lippitz**, arheolog, probabil cel mai mare expert în aur din Europa.

Fiind prezentă în România pentru analiza brățarilor dacice din aur, a căror autenticitate este dincolo de orice discuție, Barbara Deppert Lippitz ne spune: „**Sunt unul dintre specialiștii cei mai cunoscuți, nu numai în Europa, ci în toată lumea, și spun adevărul. Civilizația dacică este magnifică, iar eu sunt mândră că mă lupt pentru daci, aici, în țara dumneavoastră.**” (Marius Fincă - „Cine sunt strămoșii noștri?”) Ce ironie! Să vină un

străin să lupte pentru daci în timp ce autoritățile științifice românești îi îngroapă, lăsând în paragină cetățile dacilor, eliminându-i din manuale...

Într-un interviu acordat revistei „Formula As”, arheologul german ne mai spune și alte lucruri extraordinare. Iată câteva extrase semnifi-

să schimbe structura poporului dac, până la plecarea lor și nici după aceea. Poporul român, care desigur a suferit și alte influențe, se deosebește radical de cel italian. Este mult mai ospitalier, mai jovial, mai comunicativ. Legătura românilor cu natura este mult mai profundă decât a celorlalte popoare europene. Și a-

de care puteți să fiți mândri. Probabil că numai în America de Sud, la Bogota, în celebrul muzeu al aurului, putem vedea expus aurul indienilor, dar aceasta reprezintă doar o parte a istoriei lor și nu o întregă istorie gravată în aur, așa cum aveți voi. Nici la Luvru, nici la British Museum și nici în muzeele din Statele Unite nu găsim ce există în muzeul dumneavoastră de istorie. (este vorba de Muzeul Național de Istorie din București - n.n.) Sigur, au multe exponate de aur și aceste muzee, dar ele aparțin altor culturi decât ale țărilor respective. Este regretabil că voi, românii, nu ați profitat de această istorie scrisă în aur, așa cum ați fi meritat. Și când spun «ați fi meritat», mă gândesc la ceea ce istoria voastră a însemnat pentru Europa, la forța pe care aurul vostru a avut-o în construirea unei civilizații demne de marile civilizații ale lumii. Aici, la voi, nu găsim aur cumpărat sau obținut prin cuceriri, ca în celelalte muzee ale lumii. Aici vorbim, în exclusivitate, de aur autohton.

„Voi, poporul român, puteți să vă mândriți cu originea voastră și să vă considerați cel puțin egalii celorlalte popoare care au rădăcini în bătrâna Europă”

Fără alte comentarii!

Daniel ROXIN

cative din acest interviu:

„Voi sunteți cu siguranță urmașii dacilor. Romanii au venit, au luptat aurul, au stat o perioadă și au plecat. Este adevărat că au lăsat și câteva urme prin această trecere temporară pe teritoriul dac. Au lăsat puțină latină, pentru că latină era limba oficială, au lăsat ceva monumente, expresie a recunoșterii culturii romane, și foarte puține obiecte, dar ei nu au putut

ceasta este cea mai importantă moștenire păstrată de la daci. Dacii erau una cu natura. Natura era viața lor, iar viața lor era natura.”

„Aveți peste 6000 de ani de istorie a aurului! Este istoria voastră și numai cine nu vrea nu o privește la adevărata ei valoare. După părerea mea, sunteți singura țară din Europa care are istoria scrisă în propriul ei aur. Și asta este un lucru rar și excepțional,

Ciobanul și reprezentantul Guvernului

Un păstor își mână turma de oi pe o mioritică pășune când... dintr-un nor de praf, se întrupa un Jeep Cherokee nou nouț lângă el. Șoferul, un tip tânăr într-un costum Hugo Boss, pantofi Gucci, ochelari de soare Ray Ban și o cravată YSL, scoate capul pe fereastră și zice:

- Măi bade, dacă îți spun exact câte oi ai în turmă,

îmi dai una?

Păstorul se uită la tânăr, se uită la turmă și, calm, răspunde:

- Îți dau.

Tânărul parchează mașina, scoate laptopul, îl conectează la telefonul mobil, accesează NASA prin internet, apoi satelitul GPS, scanează aria, deschide baza de date și câteva pagini de EXCEL 60 pline de formule, apoi tipărește cu ultima generație de printer portabil un raport de 150 de pagini și îi spune păsto-

torului:

- Ai exact 1586 de oi!
- Dreptu-i. Așa că poți să ieși o oaie.

Se uită senin la tânărul care își alege oaia și o cară la mașină, apoi zice:

- Dacă io îți spun un'e meri la slujbă, îmi dai oaia înapoi?

- Da, de ce nu?

- Ești consultant la guvern...

- Așa este, dar cum ai ghicit??

- Păi, uite, răspunde păsto-

rul, te-ai abătut pe aici fără ca nimeni să te cheme, ai cerut să fii plătit pentru o întrebare pe care eu nu ți-am pus-o și mi-ai dat o informație pe care eu o aveam! Pe deasupra, habar nu ai pe ce lume trăiești!

- Cum ai ajuns la concluzia asta?

- Păi, din tăte oile, tu ai ales cănele...

(Culeasă de pe internet de **Dumitru G. Lecca**)

Catinca Popescu - o viață consacrată picturii naive

Victor MUNTEANU

Din penelul **Catincăi Popescu** izvorăște o lume curată, primenită de sărbătoare, o lume „ecologică”, ferită de claxoane, artificii, petarde și alegeri locale.

Blândetea și căldura mișcării sting orice frivolitate, nimeni nu bruschează pe nimeni, pretutindeni numai armonie și echilibru. Că-

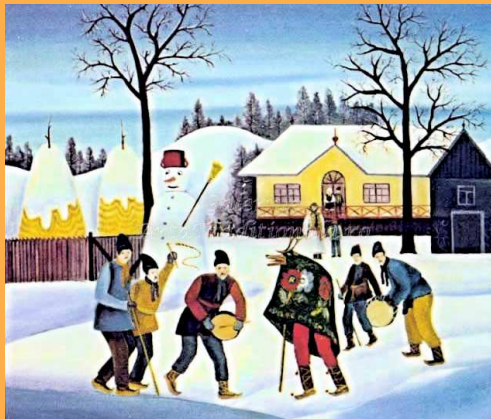
rute, cai, fântâni, lanuri cu maci și floarea soarelui, imagini născute parcă din imperiul unei liniști monahale. Aici, până și lumina este arhaică, iar întregul sat a devenit o biserică în care țărani își fac semnul crucii cu eternitatea pe umeri.

Vegheate de mitropolii tăcerii, personajele ce locuiesc în tablourile artistei colorează cu bunătatea lor „naivă” întreaga privelistă, formând, astfel, cuvintele unui imn național.

Sorina MUNTEANU

Pictura „naivă” a doamnei Catinca Popescu nu e naivă în sensul banal al cuvântului. În lumea înfățișată de artistă, naivitatea nu e negarea profundității, împingerea în uitare a adevărilor esențiale și nici retragerea în prozaic. „Naivitatea” creațiilor ei e totuna cu înțelepciunea inocentei, o inocență eternă pe care cu toții o avem ascunsă în noi și pe care n-o putem pierde niciodată. Înțelepciunea unei bucurii fără sfârșit, pe care nimic n-o umbrește și de care nimeni și nimic nu ne poate priva. Bucuria mirosului fânului proaspăt cosit, a răsăritului și apusului de soare, a jocului în zăpadă, a prospețimii pădurii. Bucuria simplității vieții, primite mereu în dar, indiferent de vârstă, de condiție socială, de nivel intelectual sau spiritual. Pictura artistei e „naivă” în sensul că nu are nimic gratuit, nimic sofisticat și inutil. Niciun nor nu întunecă bucuria sprintară pe care vioiciunea, limpezimea și căldura culorilor o zugrăvesc, pas cu pas, înaintea ochilor noștri. Consecvența și continuitatea tehnicii cromatice descriu un echilibru al naturii și al omului în comuniune cu ea prin intermediul fanteziei exuberante. Totul exprimă un ritm așezat, cumpănit, o ordine cosmică rostuită în frumusețea lucrurilor mici, în firescul vieții în care omul și-a regăsit sensul și pacea sufletească. Fiecare cadru, fiecare personaj, fiecare peisaj își are rolul său unic, aducându-și contribuția la armonia generală. Fiecare mic detaliu e un microcosmos care, împreună cu celelalte, se integrează într-un macrocosmos al seninătății regăsite, al inocenței permanentizate.

În concluzie, pictura naivă a Catincăi Popescu e o lume magică, pe care mulți o cred pierdută, dar care nu piere, de fapt, niciodată din conștiință. O lume la care se vor întoarce mereu cu aceeași bucurie - bucuria revederii casei părintești și a grădinii bunicilor. Lumea în care nu mai există limitări, în care totul e posibil, în care pacea interioară începe să te inunde încet...

•Născută pe 16 octombrie 1935, la Suhuleț (Iași), **Catinca Popescu** a absolvit cursurile de pictură ale Școlii Populare de Artă de la Bacău, la clasa prof. **Ilie Boca**, dar și de Artă decorativă, la clasa prof. **Letiția Oprisan**.

•Are în palmares numeroase premii și diplome de onoare și merit, obținute în urma prezenței sale în cadrul unor expoziții

locale, naționale și internaționale.

•Lucrările sale se regăsesc în colecții particulare și muzee din România, Cuba, SUA, Canada, Anglia, Franța, Italia, Australia, Belgia, Japonia etc.

•Activează în mediile artistice băcăuane, naționale și internaționale.

•Zeci de expoziții personale și colective în țară și străinătate.

Ilie BOCA

Vernisajul expoziției personale, Biblioteca Județeană

„Pictura Catincăi emană o sensibilitate care nu poate fi comparată cu nimic, pentru că ea provine dintr-un sat în care tradițiile vizuale au avut un rol important. Este în plină maturitate artistică și acest lucru se reflectă foarte bine în tehnica pe care o abordează.”

Lumini Românești

(Extras din articol la expoziția de artă Naivă de la Capela Sainte Marquerite de Sant-Foi-les Lyon)

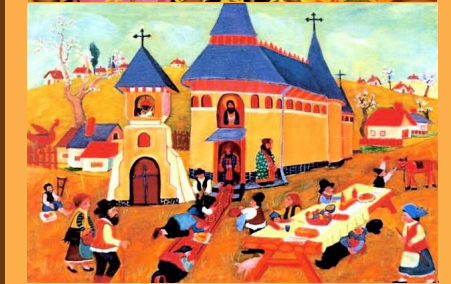
„Nu sunt decât cinci artiști în România a căror operă sunt propuse amatorilor de pictură și fotografie. Această bogăție expozițională organizată de asociația Rhone Romania în colaborare cu Capela Sainte Marquerite de Sant-foi-les Lyon.

Cinci artiști: pictorii Dumitru Mosor, Sorin Novac, Catinca Popescu, Valeriu Susnea și fotografii G. Andron Ionță, care

asigură expoziției o diversitate plasată în ea însăși și care promite pentru fiecare artist în parte rare momente de contemplație estetică.

Alte culori, alte armonii fac opera pictorului de artă naivă **Catinca Popescu**, născută în 1935, care și ea deasemenea a făcut turul lumii cu tablourile sale de mai bine de 20 de ani.

Precizia trăsăturilor, simplitatea liniilor, franchețea culorilor sunt întâlniri care se armonizează în temele de țară, afecțiunea umană și atmosferele sumbre într-o natură amicală dau o undă de umor care atinge poezical”

C
M
Y
K

C
M
Y
K

Ecosistemul lacului de la Insula de Agreement din Bacău a fost distrus

Unde ne sunt „ecologiștii”?

Mircea Merticariu

Decolmatarea lacului de la **Insula de Agreement** nu i-a mișcat

deloc pe ecologiștii din Bacău, de altfel, bine furați din banii publici. Faptul că lacul va fi secat, iar excavatoarele vor rade mii de viețuitoare nu le-a trezit sentimentele de altădată, când acestea erau întreținute cu

sume frumoase de la bugetul local.

Nu de puține ori, *Centrul Regional de Ecologie*, paznicul lebedelor, ratelor și al altor specii care trăiesc în lacurile artificiale, de acumulare, din jurul Bacăului, a luat

poziție față de unele încălcări ale normelor de mediu. Ba, mai mult, și peștii au avut parte de protecție, mai ales cei prinși în plasele de monofilament.

În conturile *Nautica* și *CRE* au intrat sute de mii de euro, nerambursabili, pe legea 350/2005, pentru sprijinirea voluntariatului pe probleme de mediu. Dacă s-a făcut ceva bun de acei bani pentru „lumea celor care nu cuvântă” doar ei, cei din primărie și poate DNA ar putea să știe.

Iată că un lac întreg a fost secat în doar câteva zile, primăvara, când păsările, dar și alte viețuitoare au depus ouă sau au deja pui.

După modelul ecologiștilor „Green Peace”, Gabriel Grițcu, fost președinte CRE, acum șef în administrația Stavara-che (director al Direcției Servicii Publice), se va lega de un excavator să protesteze față de crimele făcute?

Îi așteptăm pe ecologiști să monitorizeze practicile barbare care

vor duce la uciderea a mii de viețuitoare (pești, păsări, mamifere).

Administrația Națională Apele Române, prin Administrația Bazinală „Siret”, a început de luna trecută operațiunile de golire a lacului de la Insula de Agreement. Luceiul de apă a dispărut cu totul într-un ritm de aproximativ un metru pe zi.

Recent, a fost alocat un milion de lei pentru această lucrare.

Șomerii care se angajează vor primi bani buni în programul „Garanția pentru tineri”

Toate beneficiile acordate tinerilor șomeri au fost prezentate în cadrul seminarului „Dezvoltarea resurselor umane, inserției profesionale și incluziunii sociale”, organizat între 8-10 mai 2015 la Slănic Moldova, de către Confederația Sindicală Națională „Meridian”. Tinerii șomeri și angajatorii beneficiază de sume de bani consistente din bugetul statului pentru facilitarea accesului pe piața muncii. Prin programul „Garanția pentru tineri” urmează să se acorde suplimente și din fonduri europene în baza unor proceduri la care se lucrează în aceste zile.

Evenimentul este parte a proiectului „Pro Juvenes - Parteneriat transnațional pentru o piață inclusivă a muncii pentru tineri”, proiect cofinanțat din Fondul Social European (FSE) prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, *Investește în oameni!* Sumele de bani pe care statul le acordă deja și cele din fonduri europene care se vor acorda în baza unor ghiduri de implementare a programului „Garanția pentru tineri”, la care se lucrează în prezent:

750 de lei = 300 euro pentru stagiar **300 de lei** = 250 euro pentru ucenic

3500 de lei = 1000 euro prima de instalare **750 de lei** pentru STAGIAR, de la statul român, plus 300 euro lunar din fonduri europene.

Stagiatura presupune studii superioare, iar timp de șase luni angajatorii care încadrează stagiar printr-un act adițional la contractul individual de muncă primesc de la stat suma de 750 de lei. Prin programul „Garanția pentru tineri” urmează să se acorde în plus 300 de euro lunar pentru fiecare stagiar din fonduri europene.

300 de lei pentru UCENIC de la stat, plus 250 euro lunar din fonduri europene. Ucenicia presupune contract de muncă, iar tânărul somer este plătit să învețe meseria. Pe întreaga perioadă de ucenicie se acordă angajatorului suma de **300 de lei**, iar o dată cu obținerea fondurilor europene prin programul „Garanția pentru tineri”, încă 250 de euro lunar. În funcție de nivelul de calificare, această sumă poate fi acordată pentru o perioadă cuprinsă între 1 și 3 ani.

3500 de lei prima de instalare de la stat, plus 1000 de euro din fonduri europene.

În prezent, un tânăr șomer aflat în evidențele statului poate primi o primă de instalare în valoare de **3500 lei** dacă își găsește un loc de muncă și își schimbă domiciliul în localitatea în care se află respectivul loc de muncă, iar prin programul finanțat cu fonduri europene „Garanția pentru tineri” urmează să mai primească 1000 de euro. De asemenea, un tânăr șomer primește în prezent **1000 de lei** dacă se angajează și face naveta la o distanță mai mare de 50 de kilometri, iar, prin programul cu fonduri europene „Garanția pentru tineri”, urmează să primească în plus 250 de euro. În prezent, prima de instalare și prima de încadrare se acordă o singură dată, la angajare, persoanei respective, indiferent de vârstă.

„Tinerii pot beneficia de toate aceste fonduri dacă sunt cuprinși în baza de date a agențiilor pentru ocuparea forței de muncă. În plus, furnizorii de formare profesională autorizați și cei de evaluare și recunoaștere a competențelor profesionale obținute în sistem nonformal și informal pot primi 400 de euro pentru fiecare tânăr format sau evaluat. Procedul de evaluare a competențelor cu fonduri din bugetul de șomaj este unul extrem de scurt. În loc să parcurgă, de exemplu, un curs de patru luni, tânărul care susține că are anumite competențe poate fi evaluat în una-două săptămâni. Toate serviciile de formare profesională și de evaluare a competențelor realizate de furnizorii autorizați sunt recunoscute în spațiul economic european”, a declarat Mariana Bucelet, șef serviciu în cadrul Agenției Municipale pentru Ocuparea Forței de Muncă București, prezentă la seminarul de la Slănic Moldova, organizat de Confederația „Meridian”. (MIRCEA MERTICARIU)

(Urmare din pag. 12)

Bacăuanii îi datorează nu doar *Complexul Muzeal de la Borzești* și *Parcul* care-i poartă astăzi numele, ci și alte edificii precum *Administrația Finanelor* (azi - **Poșta Nr. 1**), *Casa Asigurărilor Sociale (Policlinica veche)*, *Școala din Cartierul C.F.R.* (gândită arhitectonic, pentru a deveni liceu), *fosta Școală Nr. 4* (care, la inaugurare, în 1939, se numea *Școala „Elena Cancicov”*, după numele surorii sale, eroină în Primul Război Mondial). A sprijinit din veniturile proprii, finalizarea lucrărilor la

clădirile *Școlii Normale de Învățători* și *Liceului de Fete - actualul Colegiu „V. Alecsandri*. A venit timpul ca toate acestea să fie relatate într-o monografie consacrată personalității și activității sale. Cea mai în măsură să realizeze această cercetare monografică este - după părerea noastră - doamna **Elena Ungureanu**, care a publicat, în urmă cu câțiva ani, o carte despre **Elena Cancicov** și genealogia neamului ei. De asemenea, credem că ar trebui să i se înalte lui Mircea Cancicov o statuie în intersecția de la *Policlinica Veche*, în proximitatea celor trei obiective edilitare pe care i le datorăm: *Parcul*, *Poșta* și *Policlinica*. Pe soclul statuii ar trebui consemnat faptul că Mircea Cancicov a fost victimă, sfârșind nevinovat, în 1959, după 13 ani de detenție, în Penitenciarul de la Râmnicu - Sărat. Iată, se împlinesc curând 70 de ani de când a fost condamnat (în 1945) la 20 de ani de temniță grea și confiscarea averii sub pretextul că a semnat, în 1939, *Tratatul economic cu Germania*, care ar fi fost defavorabil României. Realitatea este, însă, cu totul alta, dovadă că leul românesc a fost

„E timpul să-l încetățenim pe Mircea Cancicov”

cotat, în scurt timp, mai bine decât dolarul. **Ion Antonescu** și Cancicov - după cum citim în cărți apărute chiar înainte de 1989 - nu a dat Germaniei, fără plată, niciun bob de grâu, niciun litru de petrol. Pentru produsele livrate armatei germane România a primit trei vagoane de aur. (A venit apoi *Armata Roșie* care ne-a luat zece vagoane cu aur, ca despăgubiri de război). Adevăratul motiv al condamnării lui Cancicov l-a constituit, după părerea noastră, prietenia cu Maresalul și mai ales faptul că, la începutul lui 1944, Comandamentul Armatei Române a fost instalat în conacul

familiei Jurgea - Cancicov de la Geoseni - Bacău. Se știe azi din cine era format completul de judecată al așa-zisului Tribunal al Poporului (al cărui popor? . . .). Eufemistic, doamna Ungureanu, în monografia menționată, se exprimă așa: „*Astfel a fost condamnat la ani grei de temniță și umilință, ca mijloc de răzbunare a comisarilor cominterniști care, luându-și nume româneste pentru a-și ascunde identitatea, vor ocupa funcțiile cheie din toate domeniile vieții politice și social-economice ale țării*”.

Așa e. A fost o veritabilă armată de ocupație, mai numeroasă și mai odioasă decât Armata Roșie. În chip paradoxal, nici chiar aceia care fuseseră activiști de partid nu credeau în comunism.

Mărturiseau asta, cu cinism, după ce primeau, pe pașaport, viza de plecare în țara lor. Comunismul a reprezentat, pentru ei, doar o diversiune. Erijându-se în militanți zelosi ai ideologiei comuniste și ai ateismului, ei au lovit fără cruțare în români, în istoria lor, în cultura lor, în religia lor, lichidând elita intelectuală a țării.

Școala din Cartierul C.F.R. (Școala Gimnazială „T. Arghezi”)

Nedumeriri la scara 1:1 • Nedumeriri la scara 1:1 • Nedumeriri la scara 1:1

Adevărul despre Banca Mondială, Asasinii Economiei Mondiale*

Îndatorarea - capcana folosită pentru cucerirea și înrobirea națiunilor

„Sunt două metode de a cuceri și de a înrobi o națiune.

Una este prin sabie. A doua este prin îndatorare.” (John Adams)

Așa cum știm că există asasini plătiți pentru a elimina persoane nedorite, tot așa există și asasini de națiuni. Ei compun armata secretă care acționează din umbră pe frontul războiului economic mondial, pentru ca țări întregi, împreună cu toate resursele și locuitorii lor, să devină sclavii supuși ai **Noii Ordini Mondiale**. Se numesc Asasini economici, iar misiunea lor este de a ruina țările lumii a treia pentru profitul și beneficiul corporațiilor internaționale, cum sunt FMI și Banca Mondială. Consecințele acțiunilor lor sunt evidente peste tot în jurul nostru, însă de această dată avem și o dovadă de netăgăduit. John Perkins, care a jucat timp de mai mulți ani în rol de asasin economic, descrie pe larg în cartea "Confesiunile unui asasin economic" misiunile la care a participat: afacerile cu petrol ale președintelui SUA în Ecuador, Venezuela și țările arabe, războiul din Irak, monopolul american asupra canalului Panama, schimbarea șahului Iranului, subminarea economiei a numeroase țări prin împrumuturi externe cât mai mari și mai dificil de rambursat.

Ceea ce este și mai interesant este ca îl putem vedea și asculta într-un fragment în care demască și expune pe larg mecanismul diabolic prin care asasinii economici se folosesc de cele mai diverse pârgii în scopul aducerii țărilor în pragul falimentului și colapsului economic.

"Noi, asasinii economici suntem de fapt responsabili pentru crearea primului imperiu global. Noi lucrăm în multe moduri diferite dar, probabil cel mai frecvent este să găsim o țară care are resurse, cum ar fi petrol, și apoi aranjăm un împrumut uriaș acelei țări de la Banca Mondială sau una din celelalte organizații de acest tip. Dar banii nu ajung cu adevărat în acea țară. De fapt ajung la marile noastre corporații pentru a construi proiecte de infrastructură în acea țară: centrale electrice, parcuri industriale, porturi, lucruri de care să beneficieze corporațiile noastre și câțiva oameni bogați din acea țară. Dar nu ajută majoritatea oamenilor deloc. Întreaga țară rămâne cu o datorie foarte mare. Este o datorie atât de mare încât nu pot să o plătească și asta face parte din plan, să nu poată să o plătească. La un moment dat, noi, asasinii economici mergem înapoi acolo și le spunem: "Ascultați, ați pierdut mulți bani, nu vă puteți plăti datoriile, așa că vindeți petrolul foarte ieftin la companiile noastre petroliere, lăsați-ne să construim o bază militară la voi în țară, trimiteți trupe și susțineți-le pe ale noastre într-un loc cum ar fi Irak sau votați-ne la următoarele alegeri ONU." Să privatizeze compania de electricitate, sistemul de apă și

canalizare și să le vândă corporațiilor din SUA și altor corporații multinaționale. Deci este o adevărată rețea și este atât de tipic modul de acționare al FMI și al Băncii Mondiale. Ei îndatorează o țară și este o datorie atât de mare încât nu pot să o plătească. Apoi ei se oferă să refinanțeze datoria și trebuie ca țara să plătească o dobândă și mai mare. Apoi ceri acest "quid pro quo" pe care-l numești o condiționalitate sau bune relații, care înseamnă de fapt că trebuie să-și vândă resursele, incluzând multe din serviciile lor sociale, companiile de utilitate, uneori sistemele lor educaționale, penale, de asigurări la corporații străine.

Deci este o lovitură dublă - triplă - cvadruplă.

Preceptul pentru asasinul economic a apărut la începutul anilor '50 când Mosaddeq a fost ales în mod democratic în Iran. El era considerat "speranța pentru democrație" în estul mijlociu și în alte părți ale lumii. A fost ales de către revista "Time" ca omul anului. Dar unul din lucrurile pe care le-a adus și a început să îl implementeze a fost ideea că companiile petroliere străine trebuiau să plătească mult mai mult pe petrolul pe care îl cumpărau din Iran, și că oamenii din Iran ar fi trebuit să aibă de câștigat de pe urma propriului petrol. Ciudată politică. Desigur că nu ne-a plăcut asta, dar ne era frică să facem ce făceam de obicei, adică să trimitem armata. În schimb, am trimis un agent CIA, Kermit Roosevelt, rudă cu Teddy Roosevelt, cu câteva milioane de dolari și a fost foarte eficient. Într-o scurtă perioadă de timp a reușit să îl dea jos de la putere pe Mosaddeq și l-a adus pe șar-ul Iranului pentru a-l înlocui. El fusese dintotdeauna favorabil SUA și a fost foarte eficient. Aici, în Statele Unite, la Washington, oamenii priveau în jur și spuneau "uau, asta a fost ușor și ieftin". Asta a stabilit un nou mod de a manipula țările, de a crea un imperiu. Singura problemă cu Roosevelt a fost că era un agent CIA și dacă era prins, urmările ar fi putut să fie destul de serioase...așa că, foarte rapid în acel moment s-a luat decizia să se folosească consultanți privați, pentru a canaliza banii prin Banca Mondială sau FMI sau una din celelalte agenții de tipul acesta, să se aducă oameni ca mine, care lucrează pentru companii private. În caz că am fi fost prinși, nu s-ar fi găsit legături cu guvernul.

Când Arbenz a devenit președinte al Guatemalei, țara era controlată de compania United Fruit și de marile corporații internaționale. Arbenz și-a dat seama ce asta și a zis: "Vrem să dăm pământul înapoi oamenilor". După ce a ajuns la putere implementa politici care ar fi făcut exact asta, să dea drepturile asupra pământurilor înapoi oamenilor. Asta nu le-a plăcut prea mult celor de la "United Fruit"

asa că au angajat o firmă de relații publice pentru a lansa o campanie pentru a convinge Statele Unite, cetățenii Statelor Unite, presa SUA, kongresul SUA că Arbenz era o marionetă a URSS și că dacă l-am fi lăsat la putere, URSS ar fi avut o bază în această emisferă. În acea perioadă exista în mintile tuturor o frică exagerată de teroarea roșie, teroarea comunistă. Și așa, ca să scurtăm povestea, din această campanie de relații publice s-a ajuns la un angajament din partea CIA și a armatei de a-l înlătura de la putere pe acest om. Asta s-a și întâmplat. Am trimis avioane, am trimis soldați, am trimis șacali, am trimis tot ce am putut pentru a-l înlătura și chiar l-am înlăturat. Imediat ce a fost înlăturat de la putere, cel care i-a luat locul le-a redat corporațiilor internaționale, inclusiv United Fruit toate drepturile și posesiunile precedente.

Ecuador a fost condus pentru mulți ani de dictatori pro-SUA. Ei erau de multe ori destul de brutali. Apoi s-a decis ca ei să aibă o alegere cu adevărat democratică. Jaime Roldos a candidat pentru președinție și scopul său principal, spunea el, era să asigure folosirea resurselor Ecuadorului pentru ajutorarea oamenilor. A câștigat...copleșitor. Nimeni nu mai câștigase atât de detașat alegerile în Ecuador. Apoi a început să implementeze aceste politici pentru a se asigura că profiturile de la petrol ajungeau la oameni, pentru a-i ajuta. Nouă nu ne-a plăcut asta aici, în SUA. Am fost trimis acolo ca unul din numeroși asasini economici pentru a-l schimba pe Roldos, pentru a-l corupe, pentru a-l suci, să-l facem să înțeleagă "știi, poți să ajungi foarte bogat tu și familia ta dacă joci jocul nostru dar...dacă continui să implementezi politicile promise, vei pleca". Nu a vrut să asculte, a fost asasinat. Imediat ce s-a prăbușit avionul, toată zona a fost închisă. Singurii care aveau acces erau militarii SUA de la o bază militară din apropiere și câțiva militari din Ecuador. Când a început investigația, doi din martorii principali au murit în accidente de mașină înainte de a avea șansa de a depune mărturie. Multe lucruri stranii s-au întâmplat în jurul asasinării lui Roldos. Eu, ca și majoritatea oamenilor care s-au uitat la acest caz nu au nici o îndoială că a fost o asasinare. Desigur, în poziția mea de asasin economic, mă așteptam ca Roldos să fie înlăturat fie printr-o revoltă, fie printr-o asasinare. Dar avea să fie înlăturat pentru că nu putea fi corupt, nu se lăsa să fie corupt în felul în care vroiam noi să-l corupem.

Omar Torrijos, președintele Panama a fost unul din preferații mei, mi-a plăcut mult, era foarte carismatic, el chiar vroia să își ajute țara. Când am încercat să îl mituiesc sau să-l corup spunea: "Uite, John..."de fapt mă

numea Juanito. Spunea: „Uite, Juanito, nu vreau bani, ceea ce vreau este ca țara mea să fie tratată în mod corect. Vreau ca SUA să plătească datoriile față de acest popor, pentru toate distrugerile pe care le-a făcut aici. Vreau să fiu în poziția în care să pot ajuta alte țări din America Latină să-și câștige independența și să fie libere de această prezentă teribilă din nord. Voi ne exploatați atât de tare...Vreau să fie Canalul Panama înapoi în mâinile acestui popor. Asta vreau. Așa că, lasă-mă în pace. Nu încerca să mă mituiești." Era 1981 și în luna mai Omar Torrijos a fost asasinat. Omar era foarte conștient de asta. Torrijos își ținea familia împreună și spunea: „Probabil că sunt următorul dar este OK pentru că am făcut ceea ce am venit să fac. Am renegociat Canalul. Canalul va fi în mâinile noastre. Am terminat negocierile cu Jimmy Carter și avem un tratat." În luna iunie a aceluiși an, doar două luni mai târziu a murit și el într-un accident de avion. Nu există nicio îndoială că a fost executat de șacali finanțați de CIA. Există foarte multe dovezi. Unul din bodyguarzii lui Torrijos i-a dat în ultimul moment, în timp ce ieșea din avion, un casetofon mic care conținea o bombă.

Este interesant cum acest sistem a continuat în același mod timp de mulți ani doar că asasinii economici au devenit din ce în ce mai buni. Apoi ne-a venit ideea, pe care am și aplicat-o recent în Venezuela, în 1998, când Hugo Chavez a fost ales președinte. Înaintea lui fiind mulți președinți corupți care au distrus practic economia țării. Chavez a fost ales democratic. Chavez a înfruntat SUA și a cerut ca petrolul Venezuelei să fie folosit pentru a-și ajuta poporul. Desigur că nu ne-a plăcut asta aici, în SUA. În 2002 a pornit o revoltă. Nu este nici o îndoială în mintea mea și nici în mintea majorității celorlalți oameni că CIA era în spatele acelei revolte. Modul în care acea revoltă s-a format reflecta ceea ce Kermit Roosevelt făcuse în Iran. Au plătit oameni pentru a ieși în stradă pentru a se revoltă, pentru a protesta, pentru a zice că Chavez nu este deloc popular. Dacă poți convinge câteva mii de oameni să facă asta și aduci televiziunea, poți să faci să pară că și cum ar fi ieșit toată țara în stradă. Apoi lucrurile încep să degereze. Chavez a fost destul de inteligent și oamenii îl urmau cu atâta loialitate încât au reușit să înfrângă revolta.

A fost un moment fenomenal în istoria Americii Latine.

Continuare în articolul următor

*Sursa: [Liberucgetatorul](#)

Aniversarea zilei de naștere a personalităților băcăuane

Președinte S. C. Cybernet Aurocenter Bacău

Cu ocazia zilei de naștere,
Viața băcăuană
urează Domnului

PETRU PLĂCÎNȚĂ

(născut la 1 iunie 1938, la P. Neamț)

sănătate,
pace,
izbândă
și echilibru în viață!

La mulți ani!

Cu prilejul aniversării frumoasei vârste de 52 de ani,

Viața băcăuană
urează Domnului

VIOREL GHELAȘĂ

(născut la 6 iunie 1963, la P. Turcului, Bacău)

multă sănătate și bucurie la
întreaga familie, precum și
realizarea dorințelor pe care și le-
a propus!

Director general Direcția Silvică Bacău

La mulți ani!

Deputat în Parlamentul României

Cu prilejul aniversării zilei de naștere,

Viața băcăuană

urează Domnului

ION MELINTE

(născut la 22 iunie 1959, la Stănișești, Bacău)

sănătate, prosperitate,
lumină, fericire
și la cât mai multe
primăveri!

La mulți ani!

Cu prilejul aniversării celei de-a 61 - a zi de naștere,

Viața băcăuană

urează Domnului

NICOLAE DĂMIAN

(născut la 30 iunie 1954, la Orbeni, Bacău)

sănătate la întreaga familie,
lumină, fericire
și la cât mai multe
primăveri!

Administrator S.C. TRACOROM S.A. Bacău

La mulți ani!

Fost șef la VAMA Bacău

Cu prilejul aniversării zilei de naștere,

Viața băcăuană

urează Domnului

VASILE ȘOIMAN

(născut la 24 iunie 1958, la Icușești, Neamț)

cele mai frumoase gânduri de
primăvară, sănătate și fericire în
mijlocul familiei și satisfacții de
la viață!

La mulți ani!

Cu prilejul aniversării celei de-a 51 - a zi de naștere,

Viața băcăuană

urează Domnului

COSTICĂ PANAITE

(născut la 19 iunie 1964, la Sacut, Bacău)

sănătate la întreaga familie,
lumină, fericire
și la cât mai multe
primăveri!

Director S.C. ROMCONSTRUCTOR S.A. Bacău

La mulți ani!

„Un partener de înaltă calitate”

(Urmare din pag. 11)

„Integrarea TIC în procesul educațional”, „Educație civică - formarea profesorilor” și „Strategii de consiliere educațională a părinților”.

De asemenea, în parteneriat cu Institutul Național pentru Studiul Holocaustului din România „Elie Wiesel”, C.C.D. Bacău a implementat programul de formare continuă acreditat **Holocaust, combaterea rasismului și discriminării**. Totodată, am furnizat **100 de cursuri**, avizate de Ministerul Educației, **30** dintre ele fiind organizate în premieră.

Rezultatele enunțate se datorează și implicării întregului colectiv al instituției, echipei de colaboratori, experți și formatori, cărora le mulțumesc și pe această cale.

- **Câte centre de documentare și informare aveți?**

- În anul școlar 2014 - 2015, sub coordonarea metodologică a C.C.D. Bacău, în cadrul Proiectului bilateral româno-francez „Educație în mediul rural defavorizat”, în județul nostru, au funcționat efectiv **27 de centre de documentare și informare**. Acestea au organizat diferite activități, cu caracter educațional, civic și social, la care au participat aproximativ **10.000 de elevi și profesori**.

- **Ce ne puteți spune despre Biblioteca „Violeta Băjenaru” și activitatea Editurii Casei Corpului Didactic Bacău?**

- Biblioteca „Violeta Băjenaru” constituie o zonă de atracție pentru dascălii băcăuani. Fondul de carte și de documente pe suport electronic (softuri educaționale, bookmark-uri, casete audio și video, CD-uri și DVD-uri) a crescut simțitor. De asemenea, aici s-au desfășurat diferite activități, la care au participat **668 de bibliotecari, elevi și cadre didactice**. Instituția a fost angajată, totodată, și într-o serie de acțiuni în domeniul informării, documentării, consultanței, științifice, metodice și culturale de care au beneficiat **10.815 elevi, profesori** și alte categorii de participanți. Din păcate, din diverse motive, multe cadre didactice din județ nu au reușit să acceseze în acest an școlar activitățile desfășurate de instituția băcăuană. Ele vor fi preluate din oficiu, oferindu-li-se, astfel, posibilitatea de a participa la activitățile dorite în următoarea perioadă.

Cât despre editură, vă pot spune că aceasta a publicat un număr de **105 titluri, culegeri, manuale, buletine informative, ghiduri metodologice, reviste și periodice**, 63 de titluri fiind difuzate de C.C.D. și 42 de Centrul „American Corner Bacău”.

- **Ce fel de activități ați avut „American Corner”?**

- La Centrul American Corner Bacău, care funcționează neîntrerupt în cadrul instituției băcăuane din anul 2005, au fost organizate **240 de întâlniri, seminarii, conferințe, videoconferințe și expoziții** cu tematici diferite și atractive, la care au participat invitați speciali (speakers) din SUA și un numeros public băcăuan. Doar în ultimii doi ani la aceste evenimente au fost prezenți **1.568 de elevi, studenți și profesori**.

profesori.

- **Demn de remarcat este faptul că, după cum am aflat, sunteți singura instituție de acest tip din țară în cadrul căreia funcționează un centru american finanțat de Ambasada SUA la București. Până la urmă, ce rol are acest „corner”?**

- Centrul American Corner Bacău oferă cadrelor didactice și elevilor activități educative și culturale deosebite, surse de informare electronice și clasice în limba engleză despre societatea americană și nu numai.

- **Departamentul de Stat al SUA a remis către ambasada americană de la București un mesaj în care se apreciază în mod deosebit numărul și complexitatea programelor inițiate de dumneavoastră, vizitele oficialilor americani, dar și portofoliul de cărți și echipamente existente la acest centru.**

- Ne mândrim cu o astfel de realizare, mai ales pentru că Washingtonul va asigura finanțarea Centrului „American Corner Bacău”, cel puțin până la finele anului 2016. De exemplu, în acest an școlar am reușit să organizăm ritmic videoconferințe la care au participat îndeosebi liceeni însoțiți de profesorii lor. Acestea au abordat tematici diferite și interesante, precum drepturile omului, istoria negrilor americani, sistemul acordării vizelor, politica externă, economie, educație, rasism,

EDWINA SAGITTO

GABRIEL STAN

comerț internațional, ele fiind susținute și de experți americani, care și-au adaptat intervențiile publicului nostru.

Așadar, de fiecare dată am revalorificat dotarea centrului cu un performant sistem digital pentru videoconferințe (DVC), care, iată, ne-a oferit posibilitatea să organizăm schimburi de experiență și idei în mod direct și în timp real.

Dar Ambasada SUA susține financiar și Centrul Regional de Resurse pentru Educația Civică, care funcționează în cadrul instituției noastre din anul 2003, și sub auspiciile căruia, în anul școlar 2014 - 2015, au fost organizate **77 de activități**, în parteneriat cu diferite instituții de învățământ și cultură din țară și străinătate, la care au participat **5.721 de elevi, studenți și profesori**...

- **Câte parteneriate interne și externe a angajat instituția?**

- Doar în anul școlar 2013 - 2014 am încheiat **75 de protocoale, parteneriate și acorduri** pentru susținerea unor proiecte educaționale, dintre care le-aș aminti pe cele semnate cu Ambasada SUA la București, Institutul Cultural Român de la Tel Aviv, British Council, ARDOR Moldova, Institutul Național pentru Studiul Holocaustului din România „Elie Wiesel” București, Biblioteca Pedagogică Națională „I.C.

Petrescu” București, Camera de Comerț și Industrie Bacău, Asociația „Alternative Sociale” Iași, Asociația „Tineri pentru viitor” București, Instituția Prefectului Bacău, Consiliul Județean Bacău, Primăria orașului Comănești, Universitatea „Vasile Alecsandri” și Universitatea „George Bacovia” din Bacău, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, S.N.S.P.A., Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”, Agenția Națională Antidrog Bacău - Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Bacău etc.

De asemenea, am continuat să organizăm, în virtutea parteneriatului cu I.S.J., activitățile specifice proiectului „Profesionalizarea carierei didactice - noi competențe pentru actorii ai schimbărilor în educație în județele Bacău și Covasna”, finanțat din fonduri structurale europene.

Ca instituție conexasă în domeniul educației, având ca obiect principal de activitate formarea continuă a personalului didactic din învățământul preuniversitar, consider că responsabilitatea socială a tuturor organizațiilor școlare trebuie să se manifeste prin activități care să promoveze implicarea socială și toleranța, interculturalitatea, diversitatea etnică și culturală. Iată motivul care m-a determinat să mă implic, pentru al șaptelea an consecutiv, în proiecte civice și sociale, precum cel derulat în martie 2014, „Educație pentru viitor prin înțelegerea trecutului: pregătirea formatorilor de profesori în domeniul istoriei Holocaustului”, inițiat și organizat de Ambasada SUA la București, Muzeul Holocaustului de la Washington, Institutul Național pentru Studiul Holocaustului din România „Elie Wiesel” și de Ministerul Educației Naționale. Proiectul s-a

dorit a fi o continuare a eforturilor depuse de instituție în direcția valorizării experiențelor trecutului recent și asumarea rolului de cetățean activ la nivelul comunității, în scopul promovării progresului și a valorilor umaniste și europene.

- **Cu ocazia trecerii Institutului Național pentru Studiul Holocaustului din România „Elie Wiesel”, în subordinea Ministerului Culturii, în coordonarea prim-ministrului, prin Cancelaria acestuia, v-a fost reconfirmată calitatea de membru al Comitetului pentru programe educaționale și parteneriate cu instituții academice. Ce este și ce reprezintă acest comitet?**

- Comitetul este alcătuit dintr-un număr de până la 31 de personalități reprezentative și recunoscute în domeniul studierii Holocaustului, personalități ale vieții publice interne și internaționale, cu competențe și merite în domeniul studierii Holocaustului, acestea fiind numite prin decizie a primului ministru, la propunerea directorului general al Institutului. Acest comitet reprezintă organul consultativ de specialitate pentru elaborarea și implementarea programelor educative, adoptă planul național de programe educaționale, face recomandări, avizează și face propuneri asupra acestora.

(Urmare din pag. 3)

- În martie, anul trecut, l-ați adus din nou pe ambasadorul Israelului la noi...

- Da. La invitația noastră, Excelența Sa Dan Ben - Eliezer, ambasadorul Statului Israel în România, a efectuat o vizită complexă la Bacău. Programul a mai cuprins întâlniri fructuoase cu autorități publice municipale și județene, oameni de afaceri, de cultură și de presă, politicieni.

- Casa Corpului Didactic „Grigore Tabacaru” Bacău a devenit, prin dumneavoastră, un fel de al doilea „guvern” al României în relațiile cu Statele Unite și Israelul. Ceea ce ați făcut prin crearea și consolidarea unei punți de legătură între Bacău și cele două țări n-au făcut toți deputații, senatorii și politicienii locali la un loc... Dacă fiecare director de instituție bugetară ar proceda ca dumneavoastră, atunci ne-am putea lipsi chiar și de ambasadele din străinătate, care pierd timpul cu bani grei scoși din buzunarele noastre.

- Cred că exagerați. Și-apoi nu intră în atribuțiile mele să îmi exprim opinia despre competența sau responsabilitățile altor persoane sau instituții. Casa Corpului Didactic este o instituție subordonată Inspectoratului Școlar, cu atribuții bine definite, însă limitative în comparație cu aria de acțiune a unui parlamentar sau politician.

- Ați gândit proiectul „Predarea Holocaustului în școlile din România”, o inițiativă de pionierat la nivel național. Ce înseamnă acest proiect și care este impactul lui social, mai ales că sunteți și autorul unei programe de curs opțional pentru liceu, aprobată în anul 2005 de Ministerul Educației, „Istoria evreilor. Holocaustul”?

- Una din tragediile omenirii din secolul trecut, Holocaustul, a devenit, la inițiativa mea, din anul 2004, obiect de studiu opțional în școlile românești. La nivel național și internațional, este binecunoscut faptul că la Bacău am început să organizez o serie de manifestări,

C.C.D. Bacău: „un partener de înaltă calitate”

conferințe, cursuri de formare continuă, expoziții tematice și seminarii dedicate acestei problematice. Din această suită de manifestări, câteva au avut o puternică reverberație.

- Care sunt aceste manifestări?

- În ultimii unsprezece ani, am desfășurat mai multe activități în această direcție, printre care: programul de formare continuă, „Rasism, xenofobie, antisemitism-probleme educationale; Holocaustul” (organizat, după cum ați spus, în premieră națională și absolvit de 130 de profesori de istorie și științe sociale), proiectul educațional „Israelul azi. Situația din Orientul Apropiat”, la care au participat deopotrivă elevi și cadre didactice și care va continua printr-un parteneriat cu școli din Israel și nu în ultimul rând, printr-o serie de întâlniri emoționante cu supraviețuitori ai Holocaustului. La acestea se adaugă o serie de conferințe dedicate problematicei Holocaustului, la care au participat experți din Elveția, Franța, Germania, Israel, România și SUA. Totodată, am fost implicat și în organizarea unor conferințe internaționale cu

Excelența Sa Dan Ben-Eliezer

activități cu caracter educațional și civic: „Rasism, xenofobie, antisemitism - probleme educationale; Holocaustul” și „Combaterea discriminării și promovarea respectului reciproc și înțelegerii prin cunoașterea tragediilor secolului XX, Holocaustul și Gulagul; Noile educații în secolul XXI”, care au reunit profesori de istorie și științe sociale din toată țara, ce au avut, astfel, ocazia să audieze expuneri deosebite ale unor experți din Israel, Republica Moldova, România și SUA și la care au fost prezenți și câțiva diplomați străini din Israel și SUA. Mai merită să amintim seminarul educațional „Combaterea atitudinilor rasiste, xenofobe, antisemite în școlile din România. Întâlniri cu supraviețuitorii Holocaustului.”, la care au participat elevi și profesori băcăuani, dar și invitați din străinătate, conferința „Particularitățile Holocaustului în contextul românesc. Tragedia rromilor”, ocazie cu care au fost prezentate în premieră Ghidul profesorului și filmul documentar „Dureri ascunse. Persecutarea rromilor din România, 1942 - 1994.”, realizat de Michelle Kelso - regizor din SUA, activitatea fiind destinată inspectorilor școlari, consilierilor educativi, profesorilor de limba rromani, reprezentanților etniei rrome, elevilor, studenților rromi și publicului interesat.

- Presa a arătat că activitățile dumneavoastră au fost semnalate chiar la Conferința O.S.C.E. (6 - 8 iunie 2007) de la București...

- Acest eveniment, organizat la nivel înalt, a fost deschis de președintele statului care, în cuvântul său, a remarcat progresele făcute de țara noastră în recunoașterea Holocaustului și predarea problematicei acestuia, amintindu-se atunci, în mod clar, și de programele educaționale specifice. Totodată, a fost

amintit programul nostru de formare continuă „Rasism, xenofobie, antisemitism - probleme educationale. Holocaustul”, cursul opțional pentru liceu și manualul „Istoria evreilor. Holocaustul”.

- Am înțeles că, prin aceste activități, în ultimii doi ani v-ați situat pe locul I în țară.

- Așa este. La programele de formare continuă organizate de noi în calitate de furnizor sau de implementator, în anii școlari 2012 - 2013 și 2013 - 2014, au participat 5.661 de cadre didactice. De asemenea, au mai fost organizate programe de formare, furnizate de alte instituții acreditate de Ministerul Educației și derulate prin C.C.D. Bacău, la care au participat 583 de cadre didactice, situație care reflectă foarte buna poziționare la nivel național a instituției băcăuane pe locul I în ultimii doi ani.

Conform analizelor noastre, indicatorii pentru anul școlar în curs 2014 - 2015 sunt cu mult peste medie, fapt care ne îndreptățește să credem că ne vom situa și în continuare pe podiumul național. De altfel, oferta noastră a propus colegilor trei programe proprii de formare, acreditate de Ministerul Educației, care însumează 240 ore și 65 credite profesionale transferabile:

(Continuare în pag. 10)

F.f. important!

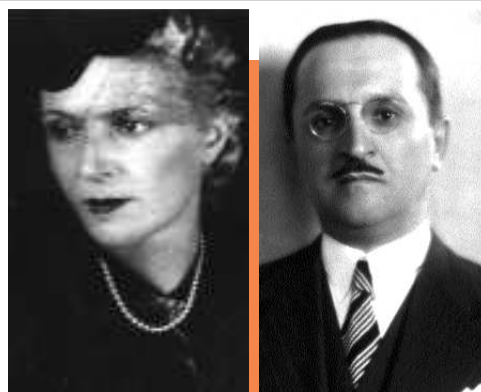
Având în vedere inițiativa de pionierat a Editurii Fundației Culturale Cancicov de a face radiografia vieții băcăuane contemporane și de a scrie istoria vorbită a vremurilor pe care le trăim, interviurile din cadrul acestei rubrici vor apărea în cartea

Personalități la ora destăinuirilor

(vol 3 - Bacău, 2015)

Consiliul Cultural al „Vieții băcăuane”

MIHAI DEJU (președinte al S.C. Comat S.A.), **PETRU PLĂCINTĂ** (președinte al S.C. Cybernet Auto Center S.R.L.), **ȘTEFAN TIBULIAC** (director al Transelectrica S.A. Bacău), **ADRIAN AVRAM** (președinte al Sindicatului Liber Romgaz R. A. Distribuție Bacău), **ION MELINTE** (deputat în Parlamentul României), **GHEORGHE BĂLĂU** (manager general al S.C. Atlas S.A.), **GABRIEL STAN** (director al Casei Corpului Didactic „Grigore Tabacaru”), **EMIL VAMANU** (director al Administrației Bazinelor de Ape „Siret”), **VIORIEL GHELASĂ** (director al Direcției Silvice Bacău), **VASILE NIȚĂ** (administrator al S.C. Tricotex S.R.L. Măgura), **DĂNUȚ VOICU** (administrator al S.C. Moldavtrex S.R.L.), **NELU HORDILĂ** (administrator al S.C. Union Condrom S.A.)

Editor: Fundația Culturală „Georgea și Mircea Cancicov”

ISSN: 1583 - 6339

Responsabilitatea în ceea ce privește conținutul articolelor aparține, în exclusivitate, autorilor.

• Abonamentele se fac la sediul redacției sau prin telefon / fax: 0234 571532

Redacția

Redactor-șef: Pr. dr. Constantin LEONTE
Redactor-șef adjunct: Sorina MUNTEANU

Secretar de redacție:
Pr. Cornel PAIU

Nicu I. Aur, Dumitru Brăneanu, Ioan Dănilă, Elena Hociung, Petre Isachi, Adrian Lungu, Val Mănescu, Mircea Mercicariu, Ion Moraru (Onești), Alina Munteanu, Ioan Neacșu, Daniel Nicolescu, pr. Cornel Paiu, Neculai Plugariu, Mitică Pricopie, Vasile-George Puiu, Valeriu Tănase, Constantin Topală, Ozana Kalmuski-Zarea

Fotoreporter: Iolanda Bodor

Tehnoredactare computerizată: Ioana Aioanei

Redacția: Bacău, Str. 9 Mai 80/A/7, CP: 600065
Telefon/Fax: 0234 571532. Mobil: 0721861045
E-mail: fundatiacancicov@yahoo.com
viata_bacauana@yahoo.com
victormunteanu28@yahoo.com

Complexul Muzeal de la Borzești

Policlinica veche (Casa Asigurărilor de Sănătate)

Școala Normală de Învățători și Liceul de Fete (Colegiul Național „Vasile Alecsandri”)

Școala „Georgeta Mircea Cancicov”

Liviu Chiscop

Georgeta și Mircea Cancicov - amfitrioni ai Bacăului de altădată

„E timpul să-l încetățenim pe Mircea Cancicov”

(Alocuțiune rostită cu prilejul lansării volumului *De gardă la Avangardă*, de **Daniel Nicolescu**)

Vă rog să-mi dați voie să interpretez prezența dumneavoastră astăzi, aici, în număr atât de mare, ca pe o confirmare a standardelor valorice elevate la care se situează actualmente activitatea **Fundației Culturale „Georgeta și Mircea Cancicov”**, reflectate, iată, în largă audiență a manifestărilor desfășurate sub egida sa. De aceea îmi exprim speranța că voi fi în asentimentul dumneavoastră dacă voi începe prin a mulțumi organizatorilor acestui eveniment cultural de elită - **Victor Munteanu și Daniel Nicolescu** - care m-au invitat să rostesc câteva cuvinte despre volumul *De gardă la Avangardă*, fapt pentru care mă simt deosebit de onorat. Înainte de asta, aș vrea să elogiez încă o dată inspirata inițiativă a domnului Victor Munteanu, care a creat în 1994 **Fundația „Georgeta și Mircea Cancicov”**.

În anii care au urmat, Vic-

tor Munteanu a constituit pentru noi, cei care-l cunoaștem de dinaintea de 1989, o surpriză, relevându-ne o fațetă inedită a personalității sale și anume vocația de manager cultural. Grație acestui veritabil talent managerial, Victor Munteanu a reușit, în scurtă vreme, să situeze **Fundația „Cancicov”** în topul organizațiilor nonguvernamentale din județ și pe primul loc în ceea ce privește anvergura și calitatea manifestărilor culturale.

Înainte de a comenta modul cum sunt consemnate acestea în cartea lui **Daniel Nicolescu**, aș vrea să spun câteva cuvinte și despre cei doi patroni spirituali - **Georgeta și Mircea Cancicov**.

Fundația a cinstit cum se cuvine memoria acestora, omagiindu-i prin atribuirea numelui „Cancicov” Parcului din Bacău și prin dezvelirea, aici, a unui bust al marelui om politic, precum și prin atribuirea numelui „**Georgeta Jurgea - Cancicov**” Școlii din Parincea. Despre **Georgeta Cancicov**, ca prozatoare, s-a scris suficient, cu obiectivitate, de către criticii

de prestigiu, începând cu G. Călinescu, în a sa „*Istorie a literaturii române de la origini până în prezent*”, din 1941. Despre romanele sale **Poieni și Moldovenii** am scris și eu, în „*Ateneu*”, cu prilejul reeditării lor, prin 1973. Apoi, un alt băcăuan a consacrat scriitoarei un volum monografic. În schimb, despre **Mircea Cancicov** cred că băcăuanii știu puține lucruri. E timpul să-l încetățenim pe **Mircea Cancicov** - adică să-l facem mai bine cunoscut concetățenilor noștri, accentuând asupra originii sale băcăuane - așa cum am făcut cu **Aleksandri**, cu **Ion Luca, Nicu Enea, Grigore Tabacaru** și mulți alții. Fiindcă **Mircea Cancicov** este omul politic, demnitarul și

patriotul care a făcut pentru județul și, mai ales, orașul Bacău, sub raport edilitar, cât n-a făcut altcineva vreodată.

Între 1936 și 1944 (23 August), avocatul **Mircea Cancicov** a deținut înalte demnități guvernamentale: secretar de stat și apoi ministru la Domenii, la Economia Națională, la Finante. Liberal, începând din 1938 (când partidele politice au fost desființate), **Mircea Cancicov** trebuie considerat un tehnocrat, fiind un excelent specialist, cu competență pluridisciplinară, dublat de un mare caracter - corect, integru, devotat neamului nostru și melea-gurilor natale.

(Continuare în pag. 8)

Casa „Cancicov”

Parcul „Cancicov”

Administrația Finanțelor (Poșta nr. 1)

